

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גורסקי	שם פרטי: רחל
---------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: פיבניק		בלועזית PIVNIK
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רוחל	בלועזית RUHUL	מין: ז / נ תאריך לידה: 10.03.1938
עיר לידה: טארוטינו	בלועזית TARUTINO	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב: יענקל	שם פרטי ושם נעורים של האם: סורה טארדאי	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טארוטינו	בלועזית TARUTINO	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה)	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קזחסטאן		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים, ציין את שמו		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ: מולדובה	שנת עליה: 1991	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון נולדתי במרץ 1938 בעיירה טארטינו ברומניה. התגוררתי עם הוריי, אחי ובת דודתי בבית פרטי וְלאבי היתה סנדלרייה בכפר.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

בשנת 1940 גויס אבי לצבא, עד היום לא ידוע לנו מה עלה בגורלו. שנה מאוחר יותר ברחתי עם אמי, אחי לייזר שהיה בן שבע ובת דודתי רחל שהייתה בת עשרים ואחת לקזחסטאן. אמי היתה חולה מאוד, תושבי המקום עזרו ונתנו לנו אוכל. בשנת 1944 עברנו לדובובקה, שם התחלתי ללמוד בבית הספר. אני זוכרת ששתי גרמניות מהכפר תפרו לי שמלה לבית הספר, למדתי שם עד גיל 15. היתה לנו חווה והייתי מכינה חמה ושמנת ומחלקת לשכנים. הייתי הולכת ברגל כשבעה ק"מ על מנת למכור את הסחורה בשוק.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עם תום המלחמה חזרתי לקאראגנדה בקזחסטן ועבדתי בבית החולים המקומי במקביל ללימודי אחיות במכללה. בתקופה זו התגוררתי אצל משפחה יהודית שאימצה אותי, אמי נפטרה ואחי גויס לצבא. בשנת 1958 נישאתי ושנה לאחר מכן נולדה לנו בת. נשארנו בכפר עד לשנת 1965 אז התגרשתי מבעלי ועברתי למולדובה, שם נישאתי בשנית. בשנת 1991 עליתי ארצה עם בעלי ובתי לבאר שבע.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בארץ למדתי עברית באולפן למשך ארבעה חודשים. התגוררנו בקרוואנים למשך ארבע שנים עד לקבלת הדירה בבאר שבע בה אני מתגוררת עד היום. בתי ז'אנה מתגוררת גם היא בעיר, יש לי שתי נכדות ושני נינים.